

Jézus Szíve

Dr. Péterffy Árpád, a Debreceni Szívsebészet egykori professzoráról írtak egyszer egy újságcikket. Ez volt a címe: **„Egy orvos, aki ismeri a szív titkait.”** Az én szívemen is az ő klinikáján végeztek 20 évvel ezelőtt generáljavítást, így volt alkalmam beszélgetni vele. Azt mondta: anatómiailag nagyon is ismeri az emberi szívet, de annak titkairól csak annyit tud, amennyit megmutat magából egy-egy beteg. Olyan ez, mint amikor rákapcsolnak a telefonra egy lehallgató műszert, de az üzeneten túl a telefonáló gondolatait nem fogják megismerni. Így lennének Jézus Szívével is. Ha kezünkbe vehetnénk, láthatnánk, hogy dobog, ellátja funkcióját. Vagy ha a kereszthalál után tennénk ugyanezt, akkor látnánk, hogy már kezd hűlni. Egy lándzsadöfés okozta seb tátong rajta és nincs benne egy mákszemnyi vér sem.

Pedig különleges lehet az a Szív, amelyről az öreg Simeon azt mondta, hogy **„előtte nyilvánvaló lesz sok szív titka.”** (Lk 2,35) Ennek a szívnek titkába sem tud más belelátni, csak az tud beletekinteni, akinek ő maga tárja fel. Az ő szíve **„jel, amely sokak föltámadására lesz,”** de akik ellentmondanak neki, azoknak inkább romlására.

Jézus, földi életében feltárta szívének minden titkát. Ezzel nyilatkoztatta ki önmagát. Innen tudjuk, hogy ez a Szív **az Örök Atya Egyszülött Fiának a Szíve**, melyet a **Szűzanya méhében, a Szentlélek alkotott, és benne lakik az isteniség egész teljessége.**

Ezért mondhatjuk azt, hogy Jézus Szíve **a magasságbeli Isten szent temploma.**

Ez a Szív **végtelen fölségű, s a szeretet lángoló tűzhelye.**

Ez a Szív **az igazságosság és szeretet tárháza.**

Ez a Szív **jósággal és szeretettel teljes, és minden erény megvan benne.**

Ez a Szív ezért **minden dicséretre a legméltóbb.**

Benne megvannak a **bölcsesség és tudomány összes kincsei.**

Benne a **Mennyei Atyának kedve telik, s teljességéből mindannyian meríthetünk.**

Ez a Szív **béketűrő és nagy irgalmasságú;**

Ez a Szív **dúsgazdag mindazok iránt, akik hozzá folyamodnak.**

Ez a Szív **az élet és szentség forrása, a vétkeinkért való engesztelő áldozat.**

Ezt a Szívet **gyalázták, de a mi gonoszságainkért szenvedett.**

Ez a Szív **engedelmes egészen a kereszt-halálig.**

Jézus Szíve **a mi vigasztalásunk, a mi életünk és a mi feltámadásunk, békességünk és kiengesztelésünk.**

Ez a Szív **a bűnösök áldozata.** Ez a Szív **a benne reménylők, a haldoklók üdvössége.**

Ez a Szív **a halál után is a megdicsőült szenteknek gyönyörűsége.**

Jézus mondja: **„tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s bennem nyugalmat talál a lelketek. Ha az élet terhét hordozzátok és elfáradtatok, jöjjetek hozzám, s én felüdítelek titeket.”** (Mt 11,28-29)

Azt valljuk is meg: **„Jézusomnak Szívén megnyugodni jó!”** (Hozsanna: 154. ének.)

Szent Ágoston így fohászokodott: **„Magadénak teremtettél, Uram, s a mi lelkünk – ugyan nem nyugszik meg addig, legyen – óh – bármilyen, míg benned el nem pihen.”**

A mi szívünk úgy van alkotva, hogy szüntelenül keresi Teremtő Istenét. Mert Isten a bensőnkbe adta a törvényét, beleírta a szívünkbe (Jer 31-33)

Lelkünkre kötötte, hogy szüntelenül **újuljunk meg szívünk mélyén.** (Ez 1831).

Parancsba is adta: **„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élhess.”** (Törv 30,6)

Miután Jézus feltárta nekünk szívét, annak minden szeretetével, csak a belé vetett hit, vagyis a szívnek öhozzá való ragaszkodása hozza létre a benső megújulást. Ez Szent Pál szerint elérhetetlen. De: „**ha szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, üdvözülhetsz. A szívbeli hit ugyanis megigazulásra szolgál.**” (Róm 10,9k)

A hit megvilágosítja a szív szemét. „**A hit által Krisztus lakik a szívünkben.**” (Ef 1,18;3,17)

A benne hívők szívében „**új lélek áradt szét, a Fiú lelke.**” (Gal 4,6), s ezzel együtt „**az Isten szeretetének lelke.**” (Róm 5,5).

„**Az Isten békéje őrzi meg szívünket, amely minden értelmet meghalad.**” (Fil 4,7)

Jézus az Egyház szíve.

Remélem, családi otthonaitokban is van a falat egy-egy Jézus Szíve kép. Hiszen azt ígérte, hogy megáldja az ilyen házakat, az ilyen családokat, az ilyen egyházakat.

Az ő szívét tisztelő családoknak megadja a békét, s külön-külön mindenkinek az állapotukhoz szükséges kegyelmet.

Ígérte, hogy minden bánatban megvigasztal és életünkben, halálunkban biztos menedékünk lesz. A bűnös ember öbennél az irgalom forrására talál. A lanyha lelkeket buzgókká teszi, a buzgókat tökéletességre segíti. Megáldja az őt tisztelőket minden vállalkozását. A papoknak pedig megadja azt a kegyelmet, hogy még a legkeményebb szívűeket is megtérítik. Kérjük, hogy szívünket tegye hasonlónak Szentséges Szívéhez.

Gimnáziumi éveim egyik igen kedves emléke egy színdarab, amelyben mi voltunk a színészek. Jókai Mór közkedvelt művét, **A kőszívű ember fiai**-t adtuk elő nagy sikerrel. Két este. Teltház volt. Így teremtettük elő a pénzt a tablóképre. Azóta is fürkészem a szív titkait.

Baráti ölelésnél éreztem már egy másik ember szívének dobogását.

Volt már a tenyeremben egy **elgázolt nyúl szíve**, amely az ütközéstől kiszakadt és a testéből kilökődött. Még meleg volt. Továbbra is dobogott.

Kezembe tarthattam a boncteremben, egy végzetes balesetben meghalt **ifjú levita**, ugyancsak leszakadt, de már **jéghideg szívét**.

A Szívsebészetben a kémlelő ablakon keresztül láthattam műtét közben **8 ember szívét**. S a szív mégis titok számomra. Megpróbálom azért leírni mindazt, amit tudhatunk a szív titkairól.

A szív korántsem olyan, mint amilyennek rajzolni szoktuk. Szóhasználatunkban ritkán gondolunk a hús-szívre. Inkább az érzelmi életünk, a lelkiéletünk központja. Bibliai értelemben is a szív az ember bensője: emlékeinknek és gondolatainknak; terveinknek és szándékainknak foglalata. Isten szívet adott a nekünk a gondolkodásra (Sir 17,6) – Az ember szíve tehát a döntés helye, a tudatos, értelmes és szabad személyiségének a forrása, az „**íratlan törvény**” öre (Róm 2,15)

A szív titkaiba nem tud behatolni emberi tekintet. Csak közvetett módon lehet megismerni. Az ember külső megjelenése árulja el, hogy mi van a szívében. A szívet az arckifejezésről (Sir13,25), a szavakból (Péld 16,23) a cselekedetekből (Lk 6,44) ismerjük meg. De az igazi bensőt színleléssel el is lehet takarni. Az embernek meg van a képessége arra is, hogy kétszínű legyen. Ezek alapján magyar nyelvünk elég választékosan tudja néven nevezni az embert, ha már tudja, hogy mi lakik a szívében.

Akiben semmi jóakarát sincsen, az **szívtelen**. –

Aki meg gonosz: **kegyetlen szívű**. –

Ha hízeleg, akkor **álnok szívű**. –

Ha ravasz, akkor **kígyószívű**. –

Aki másról jót nem tud feltételezni, az **betegszívű**. –

A mások baja iránt érzéketlen ember **jégszívű**.

Aki ellenáll a jónak, az **kemény szívű**.

Aki nincs tekintettel másokra, de a maga akaratát minden áron keresztülviszi, az **kőszívű**. –

Akivel könnyű kiegyezni, az **lágyszívű**. –

A félénk ember **nyúlszívű**. –

Az ingatag, jellemtelen ember **kocsonya szívű**. –

A tiszta, átlátszó ember: **üveg-szívű**. –

A büntetlen ember **ártatlan szívű**. –

A szelíd ember **galambszívű**. –

Akiben nincs álnokság, az **nyíltszívű**. –

A gyengéden szerető ember **melegsívű**. –

Az erényekben bővelkedő: **nemes-szívű**. – A

ki inkább akarja más javát, mint a magáét: az **kegyes szívű**. –

Akihez minden bajunkban fordulhatunk, az **megértő szívű**. –

Aki segít a szenvedő emberen, az

irgalmas szívű

Az irgalmasság vasárnapját régen fehérvasárnapnak hívtuk. A görög katolikusok pedig Tamás-vasárnapnak. II. János Pál pápa 2000. április 30-án erre a napra kihirdette az egész világra az Isteni Irgalmasság ünnepét és szentté avatta Fausztina nővért, Ő az egyik elragadtatásában beszélgetett Jézussal, aki sokmindent elmondott neki. Többek között azt kérte, hogy ezen a napon legyen az Isteni Irgalmasság ünnepe.

Azt is mondta, hogy **pénteki napokon**, amikor délután hármat üt az óra, merüljünk imádságba, mert a Golgotán, Nagypénteken ebben az órában mutatta meg Isten, hogy annyira szereti az embert, hogy Fiát sem kímélte érte. Lediktálta Fausztina nővérnek azt is, hogy mit imádkozzunk: „**Szent Isten, Szent, Erős Isten, Szent, Halhatatlan Isten, Jézus fájdalmas szenvedéséért irgalmazz nekünk és az egész világnak!**” Az Isteni Irgalmasság üzenete nagyon fontos az egész emberiség számára, mert a bűnbánat és a megtérés fontosságára figyelmeztet. Jézus különösen jutalmazza az Isteni Irgalmasság üzeneteinek terjesztését.

De mindezek ellenére is egy magán-kinyilatkoztatás, ami szent Fausztinára nézve kötelező, de másra nem. Szent II. János Pál pápa hitt a nővérnek, s az ünnepet elrendelte erre a napra.

Ne gondoljuk azonban azt, hogy ez egy olyan kinyilatkoztatás, amiről még sohasem hallott az emberiség. Gondoljunk csak arra, hogy a hit, remény és szeretet felindításának imájában azt imádkozzuk, hogy „**Istenem, hiszek tebenned, mert örökké igazmondó vagy. Istenem, remélek tebenned, mert végtelenül hű és irgalmas vagy. Istenem, mindennél jobban szeretlek téged, mert végtelenül jó és szeretetreméltó vagy.**”

Már az Ószövetségben kinyilatkoztatta Isten az ő irgalmasságát. **Mózes** II. könyvében (20,6) olvashatjuk, hogy Isten **ezeriziglen irgalmasságot gyakorol** azokkal, akik szeretik őt és megtartják parancsait. – **Makkabeus** Júdás katonái Jeruzsálem védelmére indultak harcba. A város közelében megjelent nekik egy fehér ruhába öltözött lovas, aranyfegyverrel és a sereg élére állt. Erre mindannyian **dicsőítették Istent irgalmáért**, s olyan erősek lettek, hogy még a vasfalakat is képesek voltak áttörni. (II.Mak 11,9).

Több Zsoltár dicséri Istent irgalmasságáért, mert az *Úrnál van az irgalom* és a megbocsátás. Arról írnak, hogy az Úr *irgalma örökké* megmarad. (100, 107, 118, 130, 136). – **Sirá**k fiának könyve szerint a nép a nagyirgalmú Urhoz fordult, bűnbánattal a földre borult, Simon főpap így szólt hozzájuk: Isten megáldotta életünket már anyáknak méhétől, és *irgalmassága szerint bánik velünk.* (Sir 50,22). – De ezt hirdették a próféták is: *Irgalmamban megkönyörültem rajtad.* (Iz 60,10).-

Az evangélisták is Isten irgalmáról beszélnek: Istenünk *könyörülő irgalmában meglátogat* minket – mondja hálaénekében Zakariás főpap. (Lk 1,78) **Szt. Pál** szerint a választott nép *irgalomra talált*, (Róm 11,30), de a pogányok is *magasztalják Isten irgalmáért.* (Róm 15,9). – Isten kinyilvánította jóságát és emberszeretetét irántunk, de nem azért, mert tetteink igazak voltak, *hanem irgalmasságból.* (Tit 3,5). – **Szt. Péter** is azt írja: ti valamikor nem voltatok nép, most meg Isten népe vagytok, mert *irgalomra találtatok.* (1Pét 2,10). A Zsidókhoz írt levélben ez áll: olyan főpapunk van, aki *együtt tud érezni* gyöngeségeinkkel.

Jézus Krisztusnak a bűnös emberekhez *irgalmas* volt. **Máténál** olvassuk: *Irgalmasságot akarok*, s nem áldozatot. Meg is gyógyított minden betegséget és sajnálta a népet, mert elcsigázott volt. (9,13,35;15,32). **Márk** szerint a *bűnösöket jött hívni*, nem az igazakat (2,17). **Lukács írja: legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas. (6,36) **naimi ifjú** anyját látva, megesett rajta a szíve. (7,13). **A rosszhírű nőnek**, aki megsiratta bűneit és Jézus lábát illatos olajjal kente, azt mondta: sok bűne bocsánatot nyer, mert nagyon szeret. (7,47). **Szóbaállt a bűnösökkel**, sőt együtt evett velük. (15,2). Azért jött, hogy megkeresse és megmentse, akik elvesztek. (19,10). **János leírja**, hogy a *házasságtörő nőt nem ítélte el*, de lelkére kötötte, hogy többé ne vétkezzen. (8,11). És hogy *nem azért jött, hogy elítélje a világot.* (12,47).**

Adjon nekünk jó reménységet az Isten szava ebben a szívtelen világban, amiben most élünk: *„Ha majd visszavezetlek titeket... kiveszem testetekből a kőszívet, és hússzívet adok néktek. Tiszta vizet hintek rátok, és új szívet adok belétek, hogy szemetek előtt tartsátok törvényeimet. Akkor ti az én népem lesztek, én meg a ti Istenetek leszek.”* (Ez 36,25-28).